

19 04 13

– EDİP GÜL · 04 Kasım 2022

19.04.13

Sabah belediye otobüsü beklemek. Ondan önce gazetemi aldım. Her gün değişik bir gazete alıyorum. Cuma günleri Zaman. Salı ve Cumartesi Star, bazı günler Yeni Şafak ve Sabah. Arada Bugün, Haber Türk ve Akşam...

Yıllarca Yeni Devir aldım. Ondan önce ta ilk günlerinden Milli Gazete, daha önceleri yok. Benim gençlik yıllarım büyüklerimin satın aldığı Mehmet Şevket EYGİ' nin Bu gün ve Sabah gazeteleri. Daha sonra Türkiye ve zaman gazetesi abonelikleri. Ardından Yeni Devir ve Akit aboneliği...

Dergilere gelince önce babamın takip ettiği Ufuk –rahmetli o zamanlar Süleymanlılar' la birlikteydi- Sonra Kadir Mısıroğlu'nun Sebil ve daha sonra Diriliş. Milli Türk Talebe Birliği'nin Milli Gençlik dergisi Hisar, Yazko, Türk Edebiyatı. İşte benim takip ettiğim neşriyat. Düşünce hamurumu bunlar yoğurdu. Ha Tohum, Diyanet, Hak Ses dergileri de cabası. Daha sonraları İslam, İlim ve Sanat yetişkin olduğum zaman okuduğum dergiler. Varlık, Gösteri, Edebiyat dergileri de cabası.

Dergi koleksiyonlarımı bir öğrenci yurduna bırakmıştım. Depremde yıkılan yurt binasının enkazında yitip gitti bu servet.

Bir sürü kitap alırdım gençliğimde. Yemez içmez tüm harçlıklarımı kitaba yatırırdım. Babamın ' bu kitaplar yerine tuğla alsaydın şimdiye ev yapardın' deyişi kulaklarımdadır.

Kitap okuma bende çok eski bir hastalık. Sınıf kitaplıklarından kitap alarak başladım bu okuma işine. Sonra yollardan topladığım gazete parçacıklarını okuyarak sürdürdüm. Eve gelen gazete ve dergileri somurarak okudum. Lise yıllarında kitapları satın almaya başladım. Kütüphanelerden kitap alışkanlığım hiç olmadı. Ama arkadaş ve dostlarımdan aldığım ödünç kitapları bir çırpıda okuduğumu hiç unutamam. Ailemde dedelerimden başka kitaplığı olan kimse yoktu. Bir de dedemin müftü olan kardeşi Şevki Yılmaz'ın babası rahmetli Ali Hoca. Annesi yetim büyüttüğü çocukların en büyüğünü okutmuştu. Ama ondan daha küçük olan kardeşi evden kaçarak önce hafız olmuş sonra medrese ilimlerini tahsil etmişti. Annemin babası olan Hafız Salih Hulusi Yılmaz hafızlıktan sonra ilmi bırakmış. İmamlıkta karar kılarak gelir elde etmeye koyulmuştu. Önceleri Gürcistan' sonra Balıkesir'e gitmiş hatta orada ikinci evliliğini yaptığı ve ondan bir çocuğu olduğu, evinde kaldığı muhtarın evli olduğunu bile bile kızın ona nikâhladığını, daha sonra İzmit'e gelip resmi imam olunca ninemin korkusundan onu terk etmek zorunda olduğu şehir efsanesidir.

Annemin babasını pek kitap okurken görmedim. O sürekli gezerdi. İmamlıktan arda kalan vakitlerde köy bucak gezisi meşhurdur. Hata çok kere görevini babama bırakır, o da evde anneme söylenir dururdu.

Babamın babası ise hafız değildi ama âlimdi. Arapça, Fıkıh, Hadis, Tefsir ilimlerinde mükemmeldi. Topal Ahmet Efendi derlerdi birçok köyde uzun yıllar Kuran- ı Kerim öğretmekle geçirmişti ömrünü. Boş kaldığı zamanlarda ibadet eder, Kur'an- ı Kerim okurdu. İsteyenleri Arapça fıkıh tefsir dersleri verir, hiç erinmezdi. Ben de kendisinden epey ders aldım. İslami İlimler fakültesi öğrencisi iken Tecvit-i Cezeri, Fıkıh Usulü ve Arapça dersleri aldım.

İşte kültürel ve bilimsel ortamım bundan ibaret. Dahası da var Lise 1 sonrası yaz tatili başarımızın ödüllendirildiği Karasu yaz kampına giderken halamın kızının kocasından aldığım ödünç kitapları kamp hareketliliğinden dolayı okuyamayışım ve döner dönmez bir çırpıda bitirdiğim birkaç kitap bende okuma kapısının açılmasına yol açmıştır.

İmam Hatip Lisesi'ndeki hocalarımızın sürekli kitap okumanın gerekleri üzerinde durması bana okumanın olmazsa olmaz hayati derecede ehemmiyetli bir zorunluluk olduğu kanaatini işletmiştir ruhuma derinden derine.

Ahmet KemalKayıt Tarihi : 20.4.2013 11:27:00